

zene

*de csönd a teste ballgatag
és zúg akár a férfiak dala
világra jön ha végre folszakad
a változatlan változás maga*

*mindent bevall de semmit el nem árul
kigyújtja és kioltja fényeid
csukódik tárul nyílik és bezárul
bejárhatatlan út a lényedig*

*az éjszakát kitölti reggelig
üres akár a tiszta képzelet
sem ellened se véled etelik
és etelik vele az életed*

*keresi őt kutatja ösztönöd
világra hoztad nincs hozzá közöd*

kigyúl az

*alkonyat varázsütésre
az elveszett idő hazatalál
és elsimul a percek szövetségéne
a vágyakat föloldja a halál*

*és nem szorul többé a holnapokra
kialszik hirtelen a szép jelen
a dolgok rátalálnak önmagukra
és véget ér a véges végtelen*

*az aki él és vár vajon kire
hogy közelít elképzeli csupán
nem érkezik soha és senki se
a múlás mozdulatlan vonatán*

*az aki nincs az mindenütt közel
mindenba pillanat vele jön el*

villámló vaskerék

*talán ha vissza-
felé forogna még egy mozdulat
ragyogna föl magától eltaszítva
s ne volna szép halál tehervonat*

*csupán ha elmerülne játszadozva
bűs fegyverével még ha sírva is
halántékán lövés át nem hatolna
keresse bárkiben az igazit*

*szeretne még ölelne nem hiába
a szíve tündökölne még a vak világra
senkit se érdekelne hogy miért*

*de itt a pillanat ha bebatárol
és minden egyszerű és megy magától
ím közelít villámló vaskerék.*

Nyugati mandala